

op til at diskutere den grundlæggende ændring af en række af de store kulturlovgivninger på musik-, teater- og museumsområdet osv., som de fleste angler efter.

Margrete Auken (SF):

Jeg er i og for sig meget taknemmelig over ministerens løfte, men nu er det jo sådan, at ministre spår, men Herren råder, og der er sket et ministerskifte midtvejs i forsøget.

En af grundene til, at jeg blev meget sikker på, at der var noget galt med de forsøg, er, at kulturministerens forgænger under den første førstebehandling meddelte os, at forsøgene var begyndelsen til en irreversibel proces. Da var det, jeg pludselig fik mistanke om, at hele det gode grundlag, vi havde med blandingen af central og decentral, ville forsvinde.

I øvrigt synes jeg, at ministeren under det møde, der var i går om de regionale kulturforsøg, gjorde udmærket rede for, at man skulle passe på, at slagordene ikke tromlede af sted med én, sådan at man pludselig sad med et eller andet miserabelt, fordi et slagord havde knoklet sagen. Hvis jeg kunne være helt tryk ved, at den besindighed, der udvises i denne sag i øjeblikket, ville fortsætte, så kunne jeg også godt sige: O.k., så kører vi det her fornødtigt færdigt.

Men inden dette år er gået, har vi haft et valg, og så skal der i hvert fald have været nogle signaler om, at der er altså mange af os, der synes, at dette her er problematisk. Og jeg mener stadig væk, vi skal minde hinanden om, at de, der med et frygteligt ord hedder evaluatorene – jeg var ikke klar over, at sådan nogle fandtes – som bedømmer, som det hedder på dansk, forsøgene, jo i stor udstrækning er rekrutteret inden for deres egne cirkler. Det var »sig selv«, der i høj grad var til stede ved mødet i går og skulle sige, hvordan det går med det, de laver for sig selv. Der var enkelte undtagelser, men ellers.

Så jeg er utryk ved, hvordan dette her kommer til at udvikle sig, og vil godt sige til ministeren, at vi ser frem til den debat. Men man kan jo blive nervøs for, at der f.eks. pludselig kommer – så ilde kan det gå os – en Venstre-kulturminister, som jo mener, det hele bare skal lægges ud som rådighedsbeløb. Det har vi jo hørt. Eller vi kan tage den nye konservative kulturborgmester i København, som heller ikke vil have de fagkyndige råd skudt ind imellem.

Det er altså, fordi vi har set de ting her, at vi med alt, hvad vi kan – uden ligefrem at stemme imod det, for det har ministeren jo ret i er skævt – vil meddele, at vi mener altså det, vi mener, og vi er ikke blevet tryggere ved forsøgene, slet ikke efter at vi har hørt signaler fra Venstre og De Konservative.

Ole Donner (DF):

Jeg forstår godt, at kulturministeren siger, det ville være smart, hvis vi fik en enig beslutning om dette her, men jeg fastholder altså den stilling, som vi har i Dansk Folkeparti. Men der var alligevel noget meget glædeligt i det, kulturministeren sagde, idet han sagde, at vi i foråret 1999 skulle have en stor kulturdebat. Den glæder jeg mig utrolig meget til, for jeg er sikker på, det bliver under en anden regering.

Kulturministeren (Ebbe Lundgaard):

Jeg har stadig væk et håb om, at vi under udvalgsbehandlingen kan få overtydet både Dansk Folkeparti og SF om, at de skal stemme for denne tekniske forlængelse af det ene af de forsøg, der løber, så de kan slutte samtidig.

Så vil jeg sige til fru Margrete Auken, at det dér med de selvevaluerende folk ikke helt holder stik. De, der forestår evalueringen af de regionale kulturforsøg, er et privat firma, som bliver udpeget til det, og som er helt uafhængig af dem, der er involveret i forsøgene. Der er lavet et meget sagligt og sobert arbejde, som præcist har kritiseret, at der ikke er foregået nok indtil nu. Det håber vi så, vi kan skubbe videre på. At de, der er med i forsøgene, også har lyst til at diskutere, hvordan det går rundt omkring i landet, opfatter jeg som meget naturligt.

Og så ser jeg frem til at stå her som kulturminister i foråret 1999 og diskutere den nye kulturlovgivning med hr. Ole Donner.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.